

Voldgift. Dette er altsaa et overordentlig stort Fremskridt fra den forrige Traktat, der er afsluttet med Frankrig, og som altsaa var af den Stormagtstype, som har ligget til Grund for den sidste Aarrækkes Voldgiftstraktater. Det er et Fremskridt for Danmark som den ene kontraherende Part og dermed for den hele Voldgiftsbestræbelse. Det er en Ære for Danmark og det danske Udenrigsministerium, at Landets Navn saaledes atter er blevet knyttet til et nyt Skridt henad den Vej.

Jeg skal hertil endnu kun føje det Ønske, at det ikke vil vare alt for længe, før de tre nordiske Lande kunne enes om en fuldt ud obligatorisk Voldgift, i alt Fald naar den Tid er kommen, da de nuværende Konventioner ere udløbne. Og hvad en Voldgiftstraktat med vor sydlige Nabo, Tyskland, angaar, er jeg overbevist om, at Udenrigsministeren ogsaa her vil arbejde paa at afslutte en saadan og fuldt ud erkender Betydningen af en saadan. Men det er jo en kendt Sag, at Tyskland ikke hidtil har vist sig meget interesseret for eller villig til at afslutte Traktater, som ikke have holdt sig rent og skært til Stormagtstypen. Men opnaas blot en saadan, vil det sikkert have sin store Betydning. Vi se af den foreliggende Konvention, hvorledes en saadan kan være det første Skridt, der senere kan efterfølges af en langt mere omfattende og tilfredsstillende Ordning. Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3433 ff.)

Sagen sattes til Forhandling.

Holger Petersen: Det første Indtryk af det foreliggende Lovforslag angaaende falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence vil for Folk, som ikke have nærmere Kendskab til Handelsforhold, være det, at det

er et stærkt Indgreb i Erhvervslivets Frihed, og overhovedet vil det forekomme dem som værende af et mindre tiltalende Indhold. Imidlertid er jo Forholdet dette, at Lovforslaget i sig har optaget Loven af 27. April 1894 om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser, men der ydes ogsaa paa andre Omraader i forskellige Lovbestemmelser og ved Demstolenes Praksis Retsbeskyttelse mod falsk Reklame og illoyal Konkurrence, hvad udførligt er fremhævet i den nedsatte Kommissionsbetænkning. Af saadanne Love skal jeg særlig fremhæve den i forrige Samling vedtagne Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter, der afløste den tidligere Lov af 30. Marts 1906, og som i sig indeholder fuldt saa mange Indskrænkninger i Erhvervslivets Frihed som det foreliggende Lovforslag. Naar Lovgivningsmagten i de senere Aar tilstræber at lovgive paa forskellige Omraader, hvor der siden Næringsloven af 1857 og Lavenes Ophævelse har hersket ubunden Frihed, forekommer det mig naturligt, at man ogsaa en Gang søger at tilfredsstille de Krav, som med saa megen Enstemmighed fremkomme fra Detailhandlerstanden og Haandværkerstanden. Det er sandelig ikke paa Roser, disse Samfundsklasser danse, og Lovgivningsmagten har ikke været særlig lydher overfor de Ønsker, der fremkom fra disses Side. Nu foreligger der en Kommissionsbetænkning, hvori der hævdes og udtales med fuld Enighed af de Medlemmer, der repræsenterer Detailhandlerstandens og Haandværkets og Industriens Interesser, „at der bør tilvejebringes en almindelig og udførlig Lovgivning til Beskyttelse mod falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence. Det hævdes af disse Medlemmer, at der i Forretningstilværelsen for Tiden i den her omhandlede Henseende finder overmaade mange og alvorlige Misbrug Sted, samt at denne Tilstand let har til Følge, at ogsaa den fuldt ud hæderlige Forretningsmand kan tvinges ud i Uføret. Falske Reklamer, urigtige Varebetegnelser, Misbrug af Udsalgsvæsenet o. s. v. ere i den Grad blevne almindelige, at Forholdet ikke blot bliver utaaleligt for selve de paagældende Erhvervs daglige Vilkaar, men at der ogsaa for Erhvervenes Anseelses Skyld bør skrives ind”. Saaledes udtales der i Betænkningen. Det er imidlertid ikke alene en Højnelse af Detailhandler- og Haandværkerstandens Moralitet, det nærværende Lovforslag tilsigter, men ogsaa at varetage Hensynet til Publikum, som desværre i alt for høj Grad med ubegribelig Naivitet lader sig lokke